

Ἐνθυμηθεὶς δὲ ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔπαιξε μετὰ τοῦ πιθήκου καὶ ὑποπτεύσας ὅτι ἐκεῖνος ἦτο ὁ κλέπτης, προσῆλθεν εἰς τὸν μουδέρην (τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας) ὅστις προσκαλεσάμενος τὸν πίθηκον καὶ τὸν κύριόν του ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ πῶς ἔγεινε τὸ πρᾶγμα. Ἰδὼν δὲ ὅτι ὁ φωτογράφος εἶχεν ἓνα ἔτι δακτύλιον, εἶπεν αὐτῷ νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν πίθηκον, ὅστις ἐπαναλαβὼν τὰς θωπείας, ἀφῆρσεν ἀπὸ τοῦ δακτύλου τὸ δακτύλιον μετὰ πλείεσθς ὅσης δεξιότητος. Τοῦτο δ' ἐπρόκειτο νὰ ποδειχθῆ. Ἀνακαλυφθέντος τοῦ κλέπτου, ἔλαβεν ὁ φωτογράφος τὰ κοσμηματά του, ὁμῶς ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ θωπεύσῃ πίθηκον εἴτε καλῶς ἀνετετραμμένον εἴτε κακῶς.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 12 Ἰουνίου 1879. N*

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΔΟΥΒΑΛ

Πρὸ εἰκοσαετίας ὁ ἐν Παρισίοις κρεωπώλης Duval (γεννηθεὶς τῷ 1811 ἀποβιώσας τῷ 1870) ἱδρυσεν τὰ καλούμενα bouillons Duval ἢ bouillons économiques, οἰκονομικὰ ἐστιατόρια, ἅτινα κατέστησαν τὸ ὄνομά του λίαν δημοτικὸν ἐν Παρισίοις, ἕνεκα τῆς καθαριότητος καὶ τῆς εὐθηνίας προσελευσάντα πολλοὺς τῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῆς τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν ᾧ δὲ ἐν ἀρχῇ παρετίθετο ζῶμας μόνον καὶ βραστὸν βόειον κρέας, βραδύτερον, ἕνεκα τῆς μεγάλης συρροῆς καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν πελατῶν ἐπολλαπλασιάσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν φαγητῶν.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Duval συνέστησεν ἐν μόνον ἐστιατόριον, κατ' ἔτος δὲ συνίστα νέον, καὶ βραδύτερον, ὅτε αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ ἔλαβον μεγάλην ἐπίδοσιν, συνέστησεν ἑταιρίαν διὰ μετοχῶν, ἥτις ἠῤῥξῃσεν ἐπὶ πολὺ τὸν ὑπάρχοντα ἀριθμὸν τῶν ἐστιατορίων.

Ἰνα δὲ γευματίσῃ τις καλῶς ἐν τοῖς ἐστιατορίοις τούτοις πρέπει νὰ πληρώσῃ 1,50—2 φράγκων. Τὸ χειρόμακτρον πληρῶνεται 5 λεπτά, ὁ ζῶμας 15, τὸ βραστὸν κρέας 30, τὰ χορταρικά 20, τὸ πιφτέκι καὶ κοτολλέται 35, τὸ ψιττὸν καὶ οἱ ἰχθύς 50, τὰ ὀπωρικά 15, ἡ ἡμίσεια φιάλη οἴνου 40 λεπτά κτλ.

Ἄριστα δὲ εἶνε διωργανωμένη ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐστιατορίων τούτων. Ὁ εἰσερχόμενος λαμβάνει παρ' ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν εἴσοδον ἱσταμένου, ἔντυπον κατάλογον φαγητῶν μετὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν, καθῆται ἐπὶ καθαρᾶς μαρμαρινῆς τραπέζης καὶ παραγγέλλει εἰς κομψὴν θεραπαινίδα σπεύσασαν νὰ λάβῃ τὰς διαταγὰς του, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ φάγῃ. Ἡ θεραπαινὶς σημεῖοι διὰ μολυβδοκονδύλου ἐπὶ τοῦ καταλόγου, τὰ δοθέντα φαγητά, ὁ δὲ ξένος δεικνύει τὸν κατάλογον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, καὶ ἀφοῦ πληρώσῃ, τὸν παραδίδει εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσόδου ὑπάλληλον, παρ' οὗ καὶ παρέλαβεν αὐτόν. Διὰ τοῦ τρόπου

δὲ τούτου ἡ ἐξέλεξις τῶν ἡμερησίων εἰσπράξεων καθίσταται λίαν εὐχερής.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναγνωσθείσης κατὰ τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς 16 παρελθόντος μαρτίου τῶν Ἐστιατορίων Δουβάλ, ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1878 αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἦσαν πολὺ πλείονες ἕνεκα τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως. Κατὰ τὸ ἔτος 1878 παρετέθησαν 5,316,713 γεύματα εἰσπραχθέντων 13,614,584, φράγκων, ἐξ ὧν 2,035,621 ἦτο κέρδος. *Κ

Ἀνέκδοτον τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τοῦ Γυιζῶ ἀναφέρεται τὸ ἐπόμενον νόστιμον ἐπιπέσοδιον τῆς πρώτης εἰς Γαλλίαν ἐπισκέψεως τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας τῷ 1843 βασιλεύοντος Λουδοβίκου τοῦ Φιλίππου. Ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς περιεπάτει ἐν τῷ κήπῳ μετὰ τῆς βασιλίσσης, δρέψας ὠραῖον ροδάκινον ἔδωκεν αὐτὸ τῇ Βικτωρίᾳ ἥτις ἐπεθύμησε νὰ τὸ φάγῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ καθαρίσωσι; δὲν ὑπῆρχε πρόχειρον μαχαίριον. Ὁ βασιλεὺς τότε ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου του εὐτελεὲς μαχαίριδιον εἶπε μειδιῶν

« Ὁ Ζήσας ὡς ἐγὼ μὲ μόνον δύο φράγκα τὴν ἡμέραν, πάντοτε ἔχει ἐπάνω του μαχαίριδιον. »

Καὶ πάντες οἱ περιεστώτες ἐμειδίασαν διότι ὁ βασιλεὺς ἀνέμνησεν αὐτοὺς τὴν ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπορίαν καὶ πτωχείαν του, ὅτε ἠναγκάζετο νὰ πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν μετερχόμενος τὸν προγυμναστήν τῶν μαθηματικῶν. Κυρία Ε**

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ'

Τῆ ΚΥΡΙΑ Χ** — Εἰς ΜΕΔΙΟΛΑΝΑ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11 Ἰουνίου 1879.

Σοῦ γράφω καὶ σήμερον εἰς Μεδιόλανα, διότι, μὴ λαβοῦσα ἐπιστολὴν σου αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, δὲν ἤξεύρω ποῦ ἀλλοῦ νὰ διευθύνω τὸ γράμμα μου. Εἶμαι τοῦλάχιστον βεβαία τοιοῦτοτρόπως, ὅτι ἡ ἐπιστολή μου θὰ σὲ πάρῃ τὸ κατόπιν, καὶ θὰ σὲ φθάσῃ ἐπὶ τέλους ὅπου εὕρισκῃσαι, χωρὶς νὰ πάθῃ ὅ,τι φοβοῦμαι ὅτι ἔπαθεν ἡ ἰδικὴ σου εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον. Τί τὰ θέλεις ὅμως; ἤθελα πολὺ νὰ εἶχες ἤδη φθάσει εἰς τὴν λίμνην τοῦ Κόμου. Πρῶτον, διότι θὰ ἐπέγραφον μὲ ἀρχαιολογικὴν ὑπερφάνειαν τὴν ἐπιστολὴν μου: Εἰς *Λάριον Λίμνην*, καὶ θὰ σοῦ ἐδείκνυον τοιοῦτοτρόπως σοφίαν γεωγραφικὴν, τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν θὰ ἐπερίμενες, διότι δὲν ὑποπτεύεις σὺ—ἡ ἄκακος καὶ ἐνθουσιώδης φύσις—ὅτι ἀρκεῖ τις νὰ φυλλομετρήσῃ ἐπ' ὀλίγα μόνον λεπτά τὸν πρῶτον τυχόντα ἐρυθρόφυλλον Ὀδηγόν, διὰ νὰ μάθῃ πῶς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὴν λίμνην, τῆς ὁποίας αἱ ὄχθαι θ' ἀκούουν ἐφέτος τὰ θαυμασικὰ